

Studentrörelsen i Chile har arrangerat regelbundna demonstrationer sedan strejken började i slutet av maj. | Foto: Lisa Karlsson

Studenterna i Chile har satt ner foten. För ett halvår sedan gav de sig ut på huvudstadens gator för att manifestera krav på gratis utbildning för alla och förbud mot vinstdrivande skolor. Sedan dess har olika fackförbund, sociala rörelser och andra organisationer anslutit sig till dessa krav på att staten ska ta sitt ansvar och sätta medborgarnas rättigheter framför gynnande av privata företags vinstintressen.

Det är inte bara i Chile som röster höjs och folk har börjat mobilisera sig. Occupy Wall Street sprider sig som en global motståndsrörelse som protesterar mot privata företags girighet och hur stater kommer dessa aktörer till undsättning genom att använda skattemedel. Denna rörelse hävdar att något är fel i det politiska system vi alla omfattas av i dagens globaliserade värld där ekonomisk vinst tillåts gå före demokratiska värden. Latinamerikas sociala rörelser ser med intresse på dessa protester runt

om i världen, men frågar sig om det finns en tillräcklig global medvetenhet hos de som tågar ut på europeiska och nordamerikanska gator och torg. Klarar de av att se helheten i det globala system som skapar strukturella orättvisor länder emellan, eller har de fullt upp men att fokusera på sina egna akuta ekonomiska problem?

Kritiken mot systemet sprider sig över världen

Både ursprungsfolksrörelsen och småbrukarrörelsen i Latinamerika sätter frågan om en brådskande förändring av det ekonomiska och politiska systemet högst på agendan. De politiska alternativ som dessa rörelser för fram ifrågasätter den grundläggande

drivkraften i dagens politiska och ekonomiska system - en ständig tillväxt. I praktik och teori arbetar rörelserna för att visa på former av produktion och konsumtion som sätter ett hållbart och harmoniskt förhållningssätt till natur och människans sociala behov i fokus. Från gräsrotsnivå kommer argument som ifrågasätter värderingarna i

dagens konsumtionssamhälle. Att ekonomisk tillväxt inte är lösningen på fattigdom är den latinamerikanska kontinenten, med störst ekonomiska ojämlikheter i världen, ett levande exempel på. Även i länder som idag klassas som medelinkomstländer fortsätter fattigdomen att växa. Tesen att

man först ska ge tid åt kapitalet att växa för att sedan kunna distribuera rikedomarna bland folket håller inte.

För att förstå orsaker till problem som fattigdom, hunger och klimatförändring krävs att vi informerar oss om och studerar det ekonomiska och politiska systemet på både nationell och global nivå. Att förstå vilka värderingar som genomsyrar vårt sätt att konsumera och producera blir en förutsättning för att kunna definiera horisonten för den rättvisare värld vi kämpar för. Kunskap om dagens komplexa skeenden är grunden för en rik och levande samhällsdebatt. På så sätt kan vi berika och fördjupa den debatt som världen över har börjat föras på stadens gator.

Text: Karin Ericsson

Koordinator baserad i Ecuador
Latinamerikagrupperna